

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŐ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

XII. évfolyam. 1885.

Debreczen. Kedd, október 27.

208. szám

A konventi tagok választásáról.

Omnia jam sunt, fieri quae possunt negabam.

I.
A magyar ref. egyház debreczeni zsinata által megalkotott egyházi törvény 53. §-a az egyházkerületi közgyűlés hatásköréből többek között azt mondja:

f) A püspök, főgondnok, konventi tagok, egyházkerületi tanácsbírák és jegyzők választására nézve intézkedik; levéltárnokot, pénztárnokot, ügyvédet, számvévőt s minden más egyházkerületi hivatalnokot választ.

Ezen törvény szavai után indulva 1882. évi 341. sz. végzéssel azt határozta a zsinati egyházkerületi közgyűlése, hogy ha az akkor egyházkerületi közgyűlésen választott konventi tagok megbízatása lejár, a konventi tagok választása az egyes egyházkerületek presbyteriumai által fog eszközöltetni.

Hasonló határozatot hozott a zsinatnemeni s pár nap előtti a dunamelléki ref. egyházkerület is.

A zsinati ref. egyházkerületnek f. é. augusztus hónapban tartott közgyűlésében többen indokolt indítványt nyújtottak be amaz 1882-iki határozat megváltoztatása végett. Kiss Albert ur pedig a „Debreczen” 206. és 207. számában védelmére kel az egyházkerület megválasztott határozatának.

Ez és így áll a kérdés, melyhez szólanunk kívánok.

Nem habozom mindjárt itt határozottan kijelenteni azon véleményemet, hogy az 1882-iki egyházkerületi határozat megváltoztatását célzó indítvány helyes és indokolt; a három egyházkerületnek egybehangzó határozatát pedig olyan határozatok, a melyeknek nem lett volna szabad létrejönniük.

Megvallom magam is, hogy a zsinati törvény 53. §-a idézett f) pontjának szövegéhez szerencsésnek csakugyan nem mondható. E pont — egymagában és csak a szavakat nézve — csakugyan kételeyeket támaszthatott valódi értelméről.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája

A nők a csatatéren.

(Folyt. és vége.)

A német nők hősi hitei már a rómaiak idejében előfordultak. Julius Caesar írja, hogy a germánok jelen voltak a csatákban s a szekérvárak mögül rettenetes kiáltásokkal buzdították harczra férjeiket s fiaikat. A schweizeri szabadság háboruban az apencezi nők férjeik oldalán küzdtek, mint később a tiroli nők 1808 és 1809-ben. 1853. ápril 7-én hunyt el az imsti zárdában Kridmer Julianna, ki a gigli útközében 1809-ben a tiroli amazonokat vezette s vadászpuskájával nem egy ellenséget lelőtt. — A müncheni anabaptisták lázadásában legtevékenyebb részt vettek a nők s égő szurkot és forró vizet zudítottak az ostromlók fejére. Künkel polgármesterné történetét, ki 1689-ben oly vészül megvédelmezte Schorren-dorfot Melán csapatai ellen, az újabb időben újra elővonták a feledékenység portából. — A német alföldi szádságharczban, mikor a spanyolok Haarlemet ostromolták, egy női csapat is hősiest részt vett a város védelmében.

A Napoleon elleni háboruban szerepel a legtöbb német leány. Kötzebenak 1813-ban tömegesen tanácsolták, hogy egy „fehér leány”-t kell alakítani csupa leányokból Persze, hogy Kötzeben lelkesült az eszméért. — Lützow szabad csapatában három leány szolgált. Prochaska Leonora, Lühring Anna és Unger, az első egy potsdami zenész leánya, mikor a porosz nép tömegestől fölkel, első-

E kételeyeket azonban már a kérdéses szöveg keletkezésének vizsgálatával párosult kritika is teljesen eloszlatja. Ennek eredményeképp tisztán áll, hogy itt egy végzetes szerkesztési hibával állunk szemben.

A konvent által kidolgozott s a zsinat tanácskozásainak alapul szolgált alkotmánytervezetnek 55-ik §-a így szólott: „f) (az egyházkerületi közgyűlés) a püspök, főgondnok, egyházkerületi tanácsbírák és jegyzők választására nézve intézkedik; levéltárnokot stb. választ.”

A zsinati jegyzőkönyv szerint a zsinat 1881. november 7-ki ülésében az 55. §-a következő módosításokkal fogadtatott el: — az f) pont „jegyzők” szava után „és a konventi tagok” szavak iktatandók.” (1881. zsin. jkv. 56. pont.)

A törvényszakaszba ekkép bejutott „konventi tagok” utóbb a szöveg végleges megállapítása alkalmával a rangsorozatnak megfelelőleg előbbre t. i. a püspök és főgondnok után a harmadik helyre tétettek.

S megvolt a zsinati törvény 53. §-ának f) pontja mai alakjában.

Az elmondottakból első tekintetre az látszanék, a mint Kiss Albert ur is állítja cikkében, mintha maga a zsinati közgyűlése célzatosan, elvi szempontból változtatva volna meg a tervezett 55-ik §-at úgy, hogy a törvény 53. §-a keletkezett.

Ugyde ez csak látszat. A tervezet olyas változtatása nem történhetett volna meg másképp, mint a zsinat valamely tagjának módosítvány a alapján, melyet a zsinati ügyrend 9. §-a szerint irásban kellett volna beadni. A tervezet 55. §-ához azonban senki sem adott be módosítványt, azt minden discussio sőt észrevétel nélkül, változatlanul fogadta el a zsinat mind a „Zsinati tudósító” (172. l.), mind a zsinati napló s az annak alapján szolgált gyorsírói jegyzetek tanúsága szerint.

Az 55. §-f) pontján tett változtatások egyszerűen a zsinati iroda

szerkesztésiváltoztatásai; ilyen volt előbb a „konventi tagok” betétele, s ilyen később a szöveg végmegállapításakor, a mikor a zsinati ügyrend 24 §-a szerint más mint szerkesztési változtatások nem is tétethettek volna, a konventi tagoknak előbbre tétele a szövegben.

Hogy mikép eshetett meg a „konventi tagok” rossz helyre tétele által az értelem zavaró hiba, annak Fejes István ur a „Debreczeni protestáns lap” 1882. évi 35. számában olyan természetes magyarázat adta, melyet megerősítés nélkül elfogadhat mindenki. Az elnök választásokról szóló f. pontba be akarta tenni a konventitagokat is oda szólított a jegyzőkhöz, tegyék a konventi tagokat a jegyzők után; a jegyző roszul értvén az elnököt a „jegyzők szó” után tette „és a konventi tagok” Amugy a pont második részének elejére jutottak volna, így az első rész végére jutottak s meglelt confusio.

A jegyzőkönyv hitelesítések az elnök nem vehette észre a hibát, mert csak a jegyzőkönyv és nem az elfogadott törvényszakaszok egész szövegét volt szokás felolvasni. A hitelesítések szokásos figyelmesség és zaj között a hiba még inkább elkerülhetett magának a zsinatnak figyelmét, sőt ez tán nem is feketett nagy sujt e tárgyánál a szavakra. Nem látot okot rá. Hogy is tehetne volna fel, hogy rövid idő alatt s ép azok között, kik jobbra tagjai voltak, még kérdésessé is válhatik, hogy mi az ő akarata a konventi választások módját illetőleg, holott ugyanazon 1881. november 7-iki ülésében, pár perczel az alkotmánytervezet 55-ik §-a vitánküli elfogadása után, minden észrevétel, vitaközös nélkül, változatlanul magává tévén a tervezet 60 §-át (a törvény 56 §-a), minden kételeyt kizáró határozottsággal jelentette ki abbéli akaratát, hogy a konventi tagokat az egyházkerületek válasszák.

Az egyházgyezetem, mely a múltban megszotha volt magával szemben

látni ellenfeleit, és csak nyit ellenzékhez volt szokva, a semmi dissonans hangtól nem zavart nagy egyetértésben, elmulasztott kellő gondnal eljárni, egyetlen kis részt, melyen át ez új ellen egy új keletű deform irányzat, új taktikát követve, belopja magát, hogy megrontsa a mit századok munkája következetesen felépített, s a jelen bölcsen megtartva rendezni iparkodott.

S hozzá még azt hirdetik az új irányzat szóvivői, hogy maga az egyházgyezetem akarta azt így, a mit ők kívának és cselekednek, az csak e zsinat szándékának megvalósítása!

II.

Fentebb kimutattam, hogy a zsinati törvény 53 §-a f. pontjában az, hogy az egyházkerületi közgyűlés a konventi tagok választására nézve intézkedik, a zsinati iroda által elkövetett szerkesztési hiba; magának a zsinatnak szándéka sőt határozata az volt, hogy az alkotmánytervezet 55 §-a lényegében változatlanul megmaradjon.

Nagyon elemi szabálya a törvény értelmezésnek, hogy a törvényhozónak szándékához, akaratához képest kell értelmezni a törvény hibás szövegét, nem pedig az evidens botlásból következtetve imputálni neki szándékokat.

A mit a törvényből nem fed a törvényhozó szándéka, csak betű az és semmi más. S az egyház elve: a betű elő, itt is igazság. Meglátsátok, az a nehány betű, ha elibe nem álltok, még gyilkosa lesz valaminek, a mit eddig nagyon szerettek és még most is nagyon szerettek!

De erről majd később. Erintve volt fentebb, hogy a zsinat a konventi tagok választása módját illetőleg nyíltan is kifejezést adott törvényében a maga akaratának. Igenis adott, még pedig olyan félreérthetetlen és határozott kifejezést, hogy valóban csodálkozni kell azon, ha e tárgyánál sokan még most is kérdőjeleket látnak.

Az alkotmánytörvény 56 §-a sze-

hősieségnek, Rozgonyi Istvánné, a ki Galambóc ostrománál férje oldalánál küzd, s ki nek köszönhető Zsigmond király, hogy a törökök el nem fogták, mikor a magyar sereg már bomlásnak indult: — Bebek Györgyné, a ki törhetetlen erővel védte férjét a várat Schwendi Lázár ellen; a murányi Vénus Széchi Mária, kit csak a szerelem volt képes legyőzni 1644-ben, Zrinyi Ilona, a ki Munkács várát föl nem adá, míg csak az árulás rabul nem ejtette; — és sok más hölgy neve ragyog még ott Magyarország történetének lapjain. Ki ne ismerné az egri nőket, kik férjeik oldalán küzdöttek a vár védelmében 1552-ben? 1848-ban is nem egy elszánt leány állt be a honvédek rorába s küzdött, mint férfi. Egy hadnagyot maguk is ismertünk.

Rositta.

Spanyol beszély:
Fernan Caballerótól.

(Folytatás.)

— Nincs senki már az udvaron? — kiáltá a néger e percében — a kaput bezárom, s aztán, ha szobámba megyek, nem nyitom fel többé.
— Vájon csak, én elmegyek — szólta Patrició.

S el is ment, magával vezetve Rosittát, megakadályozandó, hogy a néger meglássa. A hold világított, s a szellő susogott a ták lömbjai között. Midőn künn voltak, a hadnagy megállt.

— Mit akarhat? Hova megyek? —

S. uséget értesíteni készült
beli
telt cipőt verő
a, a nagyérdemű
llettel
OTTO.
rosház épületben
nyerkereskedése
tt.
SOZ
orsan és pon-
ny.
erhez” czimzett
á az „általános
” czimzett ital-
kező évre tehát
lása iránt f. év
ker. főtisztá hi-
rtatni, — kiki-
a megállapított
fogadhatnak. Az
olvashatólag ki-
tételeket ismeri,
i zsin alatt sem
szokott hivata-
zes nagy táncz-
k. és bérlői la-
esi szín, mosó
tisztaság.
ásban!
ulirt egy jó
ági szállító
bb hasonne-
nyen tisztelt
sen fölkeresni
nap a'at tel-
Az eredeti
pedig legalább
rt 1.25.
1.30.
1.32
1.35
1.40
1.42
1.52
1.55
1.50
1.75
1.55
1.80
1.75
1.90
0.60
3 frt 80 krtól
a kiténtve az
szőlő, meggyoró,
francia szilva,
i, befőtt és ces-
és francia bor-
nar, a n a n a s.
k elő olasz
OSON.

rint a konventi tagokat — a hivatalból tagokon kívül — az egyházkerületi határozatok válasszák.

Mik azok az egyházkerületek? — A 45 § értelmében több egyházmegye egyesüléséből keletkezett felsőbb egyházi hatóságok.

Ki gyakorolja az egyházkerületet megillető felsőbb egyházi hatóságot? A bírásokon kívül egészen és kizárólag az egyházkerületi közgyűlés gyakorolja az 53 § szerinti, mely §-ban az egyházkerületet megillető valamennyi hatósági jog, funkció és kötelesség — a bírások kivételével — mint a közgyűlés hatáskörébe eső van feltüntetve és elsorolva.

Az egyházi alkotmány törvény sok szakaszában találunk ilyen kifejezéseket: „az egyházkerület határoz”, „az egyházkerület intézkedik” stb. Ezekben „az egyházkerület” szókivétel nélkül mindig az egyházkerületi közgyűlést jelenti p. o. az egyházkerületet vagy azok presbyteriumait.

A közgyűlést a 47. § az egyházkerület közgazgatási hatóságának nevezi. Miért? Mert a peres ügyeken kívül mindazon egyházi és iskolai ügyek, melyek az egyházkerület hatáskörébe és az 53 § értelmében közgyűlés elő tartoznak, ugyanezen törvényszakasz bevezető pontjában általában „egyházi és közgazgatási ügyek”-nek nevezetnek.

Midőn tehát Kis Albert ur az egyházkerületi közgyűlést mint konventi tagokat választó gyűlést ellen felhozott egy pár érvet azzal indokolja, hogy a közgyűlés az egyházkerületnek csak közgazgatási hatósága, ez ellen könnyű a védekezés. A közgyűlés nem csak közgazgatási hatóság, hanem oly a közgazgatási hatóság, a mely a peres ügyekre vonatkozóan kívül, az egyházkerület egész joghatóságát gyakorolja.

E szerint tehát a konventi tagok kiválasztása is, mint nem törvénykezési ügy, az egyházkerületi közgyűlés hatáskörébe tartozik, a 45 és 53 §§ által közelebb meghatározott 56 § értelmében.

S most feleljük el az 53 § f., pontjának ezen cikk I részében kimutatott fogyatékos voltát, s állítsuk e-t szembe az 56 § szakasszal.

A törvénymagyanázónak az egy tárgyra vonatkozó, de egymástól eltérő törvényeket meg kell egyeztetnie egymással, mi közben nem szabad elfelednie, hogy a törvények nem mindig egyenrangú tekintélyek.

Itt például döntőbb tekintély az 56 §. Mert ez, eltekintve az I részben elmondottaktól, világos hbtározott értelemmel bír, holott az 53 § f., pontjának értelme határozatlan. Mert továbbá az 56 § egyenesen a konventre, a konventi tagok választására vonatkozó specialis

törvény, holott az 53 § f. pontjában e tárgy csak mellékesen érintetik.

De ha a két törvényt egyforma tekintélynek vesszük is, akkor sem lehet helye e presbyteriumok általi választásnak. Az összeegyeztetés ugyanis csak úgy lehetséges, hogy az egyházkerület, közgyűlés választ, a mennyiben a kerület az 53 § f. pontja szerint intézkedhetik akképen is, hogy az 56 § értelmében közgyűlésén választ mig ellenben ha az 53 § f. pontja alapján ugyi tézkedett, hogy a presbyteriumok válasszanak, akkor már nem tehet eleget az 56 §-nak mert már nem választhat a közgyűlés maga.

Hogy az egyházkerületi közgyűlés intézkedhetik ugy és az által is, hogy „válassz”, azt ép a zsinati törvény 53 §-a bizonyítja.

E törvény így szól: „Az egyházkerületi közgyűlés általában tanácskozik és intézkedik az egész egyházkerületet illető minden egyházi és iskolai közgazgatási ügyekben nevezetesen — d, bizottságokat válassz; — f, levéltárnokot, pénztárnokot, ügyvédet, számvevőt st. v. a. l. a. s. z. t.; g., egyházkerületi tanügyi bizottságot válassz.”

E szerint csakugyan lehet az egyházkerületi közgyűlés „intézkedik és válassz” is, maga a zsinati törvény s mi több épen a nnak 53 §-a szerint.

Az pedig, hogy a „konventi tagok” az 53 § f. pontjában a püspök, főgondnok, egyházkerületi tanácsbírák, jegyzők sorában fordulnak elő, még egyáltalában nem jelenti azt, hogy a konventi tagok választásánál is csak annyi a joguk kerületi közgyűlésnek, a mennyivel bír a felsorolt egyházkerületi tisztviselők választására nézve. Mert ez utóbbiak mindegyikére nézve külön törvény (135, 149, 153, 159 §§) világosan kimondja, hogy választásuk a presbyteriumok által történik; ellenben a konventi tagokat illetőleg ilyen rendelkezésű külön törvény nincs, sőt az ezekre vonatkozó külön törvény (az 56 §) határozottan azt rendeli, hogy az egyházkerület, szabatosabban (lásd fentebb) az egyházkerületi közgyűlés válassza őket. Mindezekből csak az tűnik ki hogy a zsinati törvény 53, 56 és egyéb concernens §§-ainak egybevetése sem nyújt támpontot arra, hogy az egyházkerület a konventi tagok választását törvényesen a presbyteriumokra bízhatják.

S midőn a három kerület mégis ilyen értelemben határozott, egy a törvénymagyarázás terén párját ritkító hermeneutikai curiosumnak adtak látet, melyre tanulság okáért, méltó dolog lesz egy futó pillantást vetnünk.

Két törvényt kellett összeegyeztetni; az egyiknek (56 §) értelme világos volt, a másiké (53 § f.) homályos. Kiegyezteték őket akképen, hogy a világos értelmű egyszerűen elejtették.

— Tehát nem fogom önt többé látni? — kérde a leánya könyvelt nagy szemei függőszte — szegény Rositta egyedül elhagyatottan marad?

— Elhagyatottan? és családja, és Gregorio, ön védelője? — Rositta szomorun rázta fejét, s tiszte.

— Szíznegy évig boldogan éltem anyám mellett, nyugodtan vidáman, mint a kajdác, mely magát a pálmalevélben himbálja: de az idő elmult! On, Don Patricio nem bántódik, mert meglátandja azokat, kiket szeret.

— Kedves gyermekem, — szól Patricio, kezét gyöngéden megfogva — én e sántára csak azért követtem, hogy önnel tanácsolhassak. Hallja csak: ma utolszor beszéllek kegyeddel, utolszor.

— O, ne mondja ezt, — szakítá őt meg a leánya — ne mondja ezt.

— Nekem csak néhány hetet lehetett itt tölteni, ez idő lejárt kegyed tudta ezt.

— En nem tudtam, de igyekeztem el feledni, — szól Rositta s ha egy reggelén önhöz mentem volna, mondva: én gazdag; de igen gazdag vagyok; kincset leltem; örököltöm, s mind ezt ön lábához rakom, nem felede volna el Don Patricio, hogy nemsokára el kell utaznia?

— Gye mek — válaszolt a hapnagya — mit érnek ez ábrándozások? A véletlen egy percze összevetett bennünket, s most válni kell. Nem egyszer vádoltam magamat kegyed iránti szigorral! de úgy hiszem, szigorubnak kellett volna lennem.

— Igen, annak kellett volna lenni — szakítá félbe élénken Rositta, — nyiltan visz

A hermeneutika eddig három féle törvényt magyarázatot ismert, a declarativa, extensiva és restrictiva interpretatiót. Ezekhez most már negyedikül az interpretatio derogativa járult.

Törvénytörő törvény — magyarázat!

Nemde szépen hangzik? Es ezt magasztalja a „Debreczenben Kiss Albert ur!

A kelet-ruméliai kérdés.

A sensatios hirt, melyet a bolgár kormány világgá bocsátott; tegnapi táviratunk megzafolja. Nisből és Sphiából érkezett távirataink valótannak nyilvánítják azon állítást, hogy a szerb csapatok átlépték a határt.

A bolgároknak már október 15 én is volt ily rémlátománjuk.

A bolgár vészhirek akkor is most is ismét alaptalanoknak bizonyultak. De állhatatos ismétlődésük valóban feltűnő és figyelmet érdemel. Ez az örökös ijedezés nem tanuskodik épen a bolgárok nagy önbizalmáról és rettenetlen átorságáról. De a rémhírek terjesztését a félelmen kívül bizonyos számítás is sugallhatja, mely a szerbeket bizonyos óvatosságra készíthetné. Nem szándék nélkül buzgólnak ugy Sphiában a vészharang körül, nem hasztalan verik azt féltre, akkor is, ha nincs baj. Hozzá akarják a világot szoktatni ahoz a gondolat-hoz, hogy csak Szerbia az, mely minden áron megakarja zavarni a békét; hogy a jámbor bolgárok a hatalmak akarata előtt teljes készséggel hódolnak meg — elvben és csak a „nyughatatlan hódítani vágyó szerbek” szaporítják a bonyodalmat.

A bolgárok a maguk részére akarnak hódítani Európa rokonszenvét, mely eddig a szerbek felé fordult és ezért ellenfeleiket minduntalan bevádolják a közvélemény előtt. Tán éppen ingerleni, provokálni is szeretnék a szerbeket egy meggondolatlan tette.

A szerb kormánykörök eszélyétől elvárjuk, hogy tartózkodni fognak. minden meggondolatlanságtól és legalább is bevárják míg azon felfetések; hogy a bolgárok a hatalmakat kijátszani remélik tényekre lesz alapítva.

Az egyiptomi egyezmény. Az Egyiptomra vonatkozó angol-török egyezményt alá írták. Az egyezmény alapján azon ferman közzé mely a Szudán feletti jogokat írja körül. Ai megállapodás előleges egyezményt képez, mely Egyiptomban a nyugalom helyreállítását előzozza. Az egyezmény egyik hatalom érdekét vagy érzékenységét sem érti és következő főpontokból áll: 1. Egy angol és egy török biztos kiküldése Egyiptom helyzetének beható megvizsgálása céljából. 2. A közgazgatás, igazságügy, pénzügy és hadsereg újja-uzervezése. 3. A békés rend helyreállítása Szudánban. 4. Az angol csapatok bevonulása a mint a belbiztosítást sikerülend rendes merdebe terelni.

Irodalom és művészet.

Liszt Ferenc születésének 75-ik évforduló napja október 22-én volt. Ez alkalomról budapesti barátai és tisztelői üdvözlő táviratot küldtek az őz mesternek Rómába Liszt új év után szándékozik Budapestre jönni. Nevenapját, mely április 2-ára esik, szokásához képest, Bécsben, rokoni körében fogja tölteni. Bécsből Londonba megy, hogy jelen legyen „Szent Erzsébet” oratoriuma

— Tisztelt atyám, nem pedig szemérvél helyben hagyni tetteimet, midőn szavaival gúncsolá. Ha gyermek vagyok, miként mondja, szánni kellett volna, s balgaszomom nevetni. — De nem, mire valók e szemrehányások? Csak én vagyok hibás. Don Patricio, mert szenvedélyesen szerettem, nem is tudva, ki ön.

— És ön, nem érzett ön soha legesekélyebb nozalmat sem a szegény Rosita iránt? Tégye kezét szívére, s válaszoljon őszintén. Ezen kérdésnél kezít Patricio kezéből kivonva, elébe állott. Kis alakkal bírt, mint hona minden leánya, de keeses, kellemes volt mint minden limai nő.

Patricio kisé zavarba ejtő e nem várt támadás. Szemeit Rositta homlokára szegte melyet a hold halvány fénye világíta, s mintegy akaratlanul vonzatva, e homlokozat megcsókoltá.

E válasz kielégíté a kis leányt; öröm sikojjal nyakába ugrott, s mondá: — Most egy kegyet kérek ki számomra.

— Melyet? — kérde a hadnagya kisé nyugtalanul, ki meszebb ment, mint akarta.

— Hogy a hajó megérkezése napján értesít engem mikori elutazásáról.

— Igérem — válaszolt patricio, — adná Ist n, mihamarább történnék, — tevő hozzá gondolatban; — mert e sajátos országban könnyű megörülni.

VI.

Másnap Patricio nem távozott lakából részint hogy Rosittával ne találkozzék, de másrészt, néhány rajz vázlatot akart bevé-

előadásán, onnan pedig Párizsba utazik, ho egy csupán Liszt darabokból álló nagy hangversenyen fog részt venni.

(Verescsagin.) a hírneves orosz csatafestő, a maga műveiből egy egész képtárt állít ki most Bécsben. A kiállítás 150 számból áll, s vázlatokról, rajzokat és olajfestményeket, Verescsaginak 1863-tól 1883-ig készült műveit tartalmazza. Nagybbr méretűek: „Az indiai lázadás leverése az angolok által.” „Összeesküvők megbüntetése az oroszoknál.” Reméljük, hogy ez érdekes kiállítást a budapestiek is meg fogják láthatni.

E Kovács Gyula szorgalmasan folytatja Schiller „Stuart Mária”-jának lefordítását. Már az ötödik felvonáshoz ért és reméli, hogy a sok időt és kiváló gondot igénylő munkát ez év végéig teljesen be fogja fejezni. Az új fordítás először a budapesti nemzeti színházban kerül színpadra és Stuartot Jászai Mari asszony játssza.

— A bécsi lapok a „Czigány báró”-ról. Valamennyi bécsi lap a legnagyobb dicsérettel emlékezik meg a wieden színház tegnapi előadását és tökéletes sikert konstátál. Az operette zenéjében a bécsi walzer és a magyar csárdás aliansását látja. Zenei érték tekintetében még fölmúlulá a „Boregér”-t is, melyet eddig Straus legkitűnőbb operettjének tartottak. A „Neues Wiener Tagblatt” regényes operának nevezi az új zeneművet. A „Wiener Allgemeine Zeitung” szerint Straus itt újabb és szebb ösvényekre lépett, amelyek csak egy lépés a szorosorosabb értelemben vett vig operettához. Gáncsolni való e yetlen lap sem talál benne s valamennyien egy itélnek, hogy a mulatságos és érdekes libretto nem csekély mértékben járul a nagy kikerhez.

— Ritka siker New-Yorkban a napokban 4376 ik előadása volt egy kis bohózatnak. Alig van Amerikában színházot látogató ember, aki nem ismerne „Kitt, az arkanzaszi utazó” című apróságát. A 4376 ik előadásnál a Garden színház egészen megtelt.

Napi hírek.

— Országos dalárünnepély. Az országos dalárünnepély közelébb a jövő évi országos dalárünnepély tárgyában, Bartay Ede elnökölte alatt ülést tartott, a melyen a pécsi dalárünnepély is részt vett. Elhatározták, hogy az ünnepély a jövő évi agusztus hó első felében fog megtartatni Pécsen, melynek meghívását a tavalyi miskolci dalárünnepély elfogadta. Az ünnepély számára Pécs külön épületet fog emelni. Az egyesület választmányja, a versenynégyesre 20 arany pályadíjat tűz ki. A közös előadások programjának elkészítésére bizottságot küldtek ki, melynek tagjai: Erkel Ferencz, Huber Károly, Abrányi Kornél, Zimay László és Simonffy Kálmán.

— A megyei köntak építése a p. la dányi, kabai, szoboszlói, h. tőszörmenyi, h. nánási, és h. dorogi vasuti állomásokhoz az említett városok központjából kivezeti utazákon a napokban tényleg kezdetét veszi. A mondott állomások mindegyikén nagy kohalmak láthatók sőt a kőnek az utazakra be szállítása már folyamatban is van.

— Pályázati hirdetés. A „debreczeni jótékony nőegylet” arházáának felügyelőnő állására pályázatot hirdet. Az arházi felügyelőnő köteles a közvetlen vezetése alá adott intézetet egy kivülből, mint főként belülről a legnagyobb rendben tartani, tehát az udvar az épület, az egész arházi helyiség tisztán tartására is felügyelni, de főként és első sorban az arházi gyermekeket gondozni. Kötelessége tehát, hogy az árvák ruháinak,

— Esti november 14-én déli felsőbb társaság. Előadott kereskedelemissé, könyvitelant, t. A tantolyamra egyének kik várbarmely hivatala kalmazva van egykából a szük kiváncjak. Tandforint és 2 frt beiratáskor fizetveg naponkérezenzi kereskedőszegények.

— Kérem tisztelendő atya maradjon, — mondá: még néhány napig időzöm Limában, s nem szeretnék hazugsággal távozni innen. Ön valódi atyai oktatást adott nekem, s bizalmat helyezé bennem. s én elámitám.

S a kanonok választás b; nem várva ki inkább busan, mint meglepetten tekinté rá, elmondá Rositta iránt modorát, miként a nélkül hogy visszautasítá, szenvedélyt szítottá, mely szenvedélyt, érzi nemsokára maga is osztaná.

— Nem mond ön újat előttem, barátom — szól Gregorio. — Egy hó óta figyelek s szeszélyes gyermeke, ö kerül engem, s fejét rázza, ha vele beszélék; arcát oly öröm élénkíti mely nem gyermekarc kinyomata ohaptom, bár már távozott volna ön!

Patricio valószínűleg elmulasztá közölni azon, talán nagyon is sokat mondó feleletét Rositta egy kérdésére; de hiányos közleménye is jótékonyan hatott lelkére. A társalgás azután közeli megváltásokra vonatkozó tárgyak körül forgott. Jövő reggelre találkozást rendeztek, a város egyik kapuja előtt, honnan Callaog sétalovaglást teendek.

(Folyt. köv.)

— A pro- zai ev. ref. egy- szőló meghívók olvassuk a püs- tötisztelő elmozdítottak.

— Esküv- küvéje dr. Sz. z. orvossal, Szabó- vevoje fiaival e- nagyszámú közö- si szertartást a- lja nagytiszte- lelkézz ur vége- no nffy lure- és Csák y- náncos. Illési. Fővárosi Lapok- ról, a melyekk

